

Preot. Stelian Popescu

PANIHIDA

Bucuresti

CUPRINZÂND

SFINTELE SLUJBE DE ÎNMORMÂNTARE
ȘI POMENIRE

TIPĂRITĂ ÎN VREMEA PĂSTORIEI

ÎNALT PREA SFINȚITULUI NICODIM

PATRIARHUL ROMÂNIEI

CU

APROBAREA SFÂNTULUI SINOD

EDITURA INSTITUTULUI BIBLIC ȘI DE MISIUNE AL
BISERICII ORTODOXE ROMÂNE

BUCUREȘTI

1 9 4 8

S'a tipărit PANIHIDA, cartea slujbelor de
înmormântare și pomenire, în anul mântuirii 1948,
sub păstoria Înalt Prea Sfințitului

D. D. NICODIM

Patriarhul României

în teascurile Tipografiei Sfintei Episcopii a
Râmnicului Noul Severin
Episcop Locotenent fiind

P. S. ATHANASIE BÂRLĂDEANUL

prin grija

COMITETULUI INSTITUTULUI BIBLIC
și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române

P. S. Athanasie Bârlădeanul

Delegatul Sfântului Sinod

Profesorul I. D. Ștefănescu
Arhimandritul Dr. Vasile Vasilachi
Preotul Dr. Dimitrie Fecioru
Asistent Universitar Iorgu D. Ivan

Membri

Diaconul Atanasie Preda

Administratorul Institutului

Această carte de slujbă, reproduce, cu îmbunătățiri, textul edițiilor mai vechi; gravurile sunt opera elevilor Școlii Superioare de Pictură Bisericească a Sfintei Arhiepiscopii a Bucureștilor; corecturile sunt lucrarea Tipografiei Sfintei Episcopii a Râmnicului, și pentru greșelile rămase, cerem iertare.

EVANGHELII CE SE CITESC LA STÂLPI

Evanghelia I a Învierii.

Dela Matei, cap. XXVIII, v. 16-20.

In vremea aceia cei unsprezece ucenici s'au dus în Galileia, în muntele unde le poruncise Iisus, și văzându-L, i s'au închinat; unii însă s'au îndoit. Și apropiindu-se Iisus, le-a grăit și le-a zis: „Datu-mi-s'a toată puterea în cer și pe pământ. Mergeți dară și învățați toate popoarele, botezându-le în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, povățuindu-le să păzească toate câte v'am poruncit. Și iată Eu sânt cu voi în toate zilele până la sfârșitul veacului, Amin.

Evanghelia II a Învierii.

Dela Marcu, cap. XVI, v. 1-8.

Iar după ce a trecut Sâmbăta, Maria Magdalena, Maria lui Iacov și Salomia au cumpărat miresme, ca să meargă să ungă pe Iisus. Și în ziua întâi a săptămânii, foarte de dimineață, când răsarea soarele, au venit la mormânt, zicând una către alta: „Cine ne va prăvăli piatra depe ușa mormântului?”. Dar privind ele, au văzut că piatra, care era foarte mare, era prăvălită. Și intrând în mormânt, au văzut un tânăr șezând în dreapta, îmbrăcat în vestimente albe și s’au spăimântat. Iară el le-a zis: „Nu vă spăimântați! Pe Iisus Nazarineanul cel răstignit căutați? S’a sculat, nu este aicea. Iată locul, unde a fost pus El. Dar duceți-vă și spuneți ucenicilor Lui și lui Petru, că va merge mai nainte de voi în Galileia; acolo îl veți vedea, cum v’a spus El“, și ieșind repede, au fugit dela mormânt, căci erau cuprinse de groază și de cutremur, și n’au spus nimănui nimica, pentrucă se temeau.

Evangelhia III a Învierii.

Dela Marcu, cap. XVI, v. 9-20.

In vremea aceea înviind Iisus dimineața, în ziua întâia a săptămânii, s'a arătat întâi Mariei Magdalenei, din care scosese șapte draci. Iară aceasta s'a dus și a vestit celor ce fuseseră cu dânsul, care plângeau și se tânguiau. Aceștia însă auzind că El este viu și a fost văzut de dânsa, nu au crezut. Iar după aceasta s'a arătat sub alt chip, la doi din ei, care mergeau la un sat. Și întorcându-se aceștia au spus celorlalți; dară nici pe aceia nu i-au crezut. În sfârșit s'a arătat chiar celor unsprezece apostoli când ședeau la cină și le-a imputat pentru necredința și împietrirea inimii, că pe cei ce L-au văzut înviaț nu i-au crezut. Apoi le-a zis: „Mergeți în toată lumea și propoveduiți Evangelhia la toată făptura! Cel ce va crede și se va boteza, se va mântui; iară cel ce nu va crede, se va osândi. Iar cei ce vor crede vor fi însoțiți de semne ca acestea: în numele Meu draci vor izgoni, în limbi nouă vor vorbi; șerpi vor lua și de vor bea ceva omorîtor, nu-i va vătăma. Pe bolnavi mâinile își vor pune și se vor face bine“. Deci Domnul, după

ce a grăit cu dânșii, s'a înălțat la cer și a șezut de-a-dreapta lui Dumnezeu. Iară ei au ieșit și au propovedit pretutindenea, Domnul lucrând împreună cu ei și adevărind cuvântul prin semnele ce urmau, Amin.

Evangelhia IV a Învierii.

Dela Luca, cap. XXIV, v. 1-12.

In ziua cea dintâi a săptămânii foarte de dimineață au venit femeile la mormânt, aducând miresmele, ce gătiseră ; și împreună cu dânsele au venit și altele ; dar au găsit piatra răsturnată depe mormânt ; și intrând, n'au găsit trupul Domnului Iisus. Pe când se mirau ele de aceasta, iată, au stătut înaintea lor doi bărbați în veșminte strălucitoare. Iară ele înfricoșându-se și plecându-și fețele la pământ, aceia au zis către dânsele : „Ce căutați pe cel viu cu cei morți ? Nu este aicea, ci s'a sculat ; aduceți-vă aminte, cum v'a grăit, fiind încă în Galileia, zicând ; că Fiul omului trebuie să fie dat pe mâna oamenilor păcătoși și să fie răstignit și a treia zi să învie“. Și și-au adus ele aminte de spusese Lui. După ce s'au întors ele dela mormânt, au vestit acestea toate celor unspre-

zece și tuturor celorlalți ucenici. Iar cele ce au spus acestea apostolilor erau: Maria Magdalena, Ioana, Maria, mama lui Iacov și altele. Însă spusele lor s'au părut ucenicilor ca o aiurare și nu le-au crezut. Petru însă sculându-se, a alergat la mormânt și plecându-se, a văzut numai giulgiurile întinse și s'a întors înapoi, mirându-se în sine de cele ce se petrecuseră.

Evangelhia V a Învierii.

Dela Luca, cap. XXIV, v. 12-35.

In vremea aceea, Petru sculându-se a alergat la mormânt și plecându-se, a văzut numai giulgiurile întinse și s'a întors înapoi mirându-se în sine de cele ce se petrecuseră. Și iată în aceeași zi, doi din ei mergeau la un sat, care se numea Emaus, și era departe de Ierusalim ca la șasezeci de stadii. Aceștia vorbeau între ei despre toate întâmplările acestea. Dar pe când grăiau și se întrebau ei de aceasta apropiindu-se și însuși Iisus, mergea împreună cu dânșii. Însă ochii lor erau opriți de a-L cunoaște. Iară Iisus a zis către dânșii: „Despre ce grăiți voi unul cu altul, și pentru ce sânteți triști?“. Atunci răspunzând unul, care

se numea Cleopa, a zis către El: „Au numai tu singur ești străin în Ierusalim și nu știi cele ce s'au petrecut în el zilele acestea?“. Și El le-a zis: „Care?“. Iară ei l-au zis: „Cele despre Iisus Nazarineanul, care era prooroc, puternic cu fapta și cu cuvântul, înaintea lui Dumnezeu și a tot poporul; cum L-au dat căpeteniile preoților și mai marii noștri să fie osândit la moarte și L-au răstignit. Noi însă nădăjduiam că El este acela, Care trebuia să izbăvească pe Israil; și totuși astăzi e a treia zi de când s'au petrecut acestea. Ci și niște femei de ale noastre ne-au umplut de mirare: ele au fost disdedimineată la mormânt și n'au găsit trupul Lui; și întorcându-se, au spus că li s'ar fi arătat niște îngeri, care spun că El este viu. Și s'au dus și unii din noi la mormânt și au găsit așa, cum spuseseră și femeile, dar pe El nu L-au văzut; atuncea El le-a zis: „O, nepricepuților și zăbavnici cu inima a crede toate cele ce au grăit proorocii! Nu trebuia oare Hristosul să pătimească acestea și să între în slava Sa? Și începând dela Moisi și dela toți proorocii le-au tâlcuit lor cele scrise pentru El în toate Scripturile. În vremea asta s'au apropiat de satul la care mergeau, iară El se făcea că merge mai departe. Dar ei L-au îndemnat zicând: „Rămâi cu noi, căci ziua a trecut și e spre seară“. Și a intrat să rămâie cu

dânșii. Iară dacă s'a așezat la masă cu ei, a luat pânea și binecuvântând, a frânt și le-a dat. Atunci li s'au deschis ochii și L-au cunoscut; El însă s'a făcut nevăzut de ei. Și au zis unul către altul: „Au nu ardea în noi inima noastră, când ne, grăia El pe cale și când ne tâlcuia Scripturile?“. Și sculându-se ei în ceasul acela, s'au întors la Ierusalim și au găsit adunați pe cei unsprezece ucenici și pe cei ce erau cu dânșii, care spuneau, că Domnul s'a sculat cu adevărat și s'a arătat lui Simon. Și au povestit și ei cele ce se petrecuseră pe cale și cum Domnul s'a cunoscut de dânșii la frânge-rea pâinii.

Evanghelia VI a Învierii.

Dela Luca, cap. XXIV, v. 36-53.

In vremea aceea sculându-se Iisus din morți, a stătut în mijlocul ucenicilor și le-a zis: „Pace vouă!“. Iară ei înspăimântându-se și turburându-se, li se părea că văd duh. El însă le-a zis: „Pentru ce vă turburați și pentru ce se stârnesc asemenea gânduri în inimile voastre? Priviți mâinile și picioarele Mele, căci Eu însumi sânt; pipăiți-mă și vedeți, că duhul n'are

carne și oase, cum vedeți că am Eu“. Și zicând aceasta, le-a arătat mânilor și picioarele. Și încă necrezând ei de bucurie, și mirându-se, le-a zis: „Aveți ceva de mâncare aicea?“. Iară ei i-au dat o bucată de pește fript și dintr'un fagur de miere. Și luând, a mâncat înaintea lor, apoi le-a zis: „Acestea vi le-am grăit Eu când eram cu voi, că trebuie să se împlinescă toate cele scrise despre Mine în legea lui Moisi și în proroci și în psalmi“. Atunci le-a deschis mintea lor, ca să înțeleagă Scripturile și le-a zis: „Așa este scris și așa trebuie să pătímească Hristos și să învie din morți a treia zi și să se propoveduiască în numele Lui pocăința și iertarea păcatelor la toate popoarele, începând dela Ierusalim. Iară voi sânteți martori acestora, și iată Eu voi trimite făgăduința Tatălui Meu peste voi. Voi însă rămâneți în cetatea Ierusalimului până vă veți îmbrăca cu puterea de sus“. Apoi i-a scos afară din cetate, până în Vitania și ridicându-și mânilor i-a binecuvântat și când îi binecuvânta, a început a se depărta de ei și a se înălța la cer. Iară ei închinându-se Lui, s'au întors în Ierusalim cu bucurie mare, și erau pururea în Biserică, lăudând și binecuvântând pe Dumnezeu, Amin.

Evangelhia VII a Învierii.

Dela Ioan, cap. XX, v. 1-10.

In ziua întâia a săptămânii, disdimineață, încă întunec fiind, a venit la mormânt Maria Magdalena și a văzut piatra răsturnată de pe mormânt. Deci a alergat aceea și a venit la Simon Petru și la celălalt ucenic, pe care-l iubea Iisus, și a zis către dânșii: „Au luat pe Domnul din mormânt și nu știu unde L-au pus“. Și a ieșit Petru și celălalt ucenic și s’au dus la mormânt. Și alergau amândoi împreună; dar celălalt ucenic a alergat mai iute decât Petru și a sosit întâiul la mormânt; și plecându-se, a văzut giulgiurile singure, dar n’a intrat. După dânșii a venit și Simon Petru și a intrat în mormânt și a văzut giulgiurile jos și mahrama, care fusese pe capul Lui, nu cu giulgiurile zăcând, ci învăluită deosebi în alt loc. Atunci a intrat și celălalt ucenic, care sosise întâi la mormânt, și a văzut și a crezut. Căci ei nu știau încă din Scriptură, că Iisus trebuia să învie din morți. Și s’au întors ucenicii iarăși la ale sale.

Evangelia VIII a Învierii.

Dela Ioan, cap. XX, v. 11-18.

In vremea aceea, Maria stătea la mormânt, afară, plângând, și cum plângea, s'a plecat în mormânt și a văzut doi îngeri în veșminte albe, șezând unde fusese pus trupul lui Iisus, unul de către cap și altul de către picioare. Și aceia i-au zis: „Femeie, ce plângi?“. Iară ea le-a zis: Pentru că au luat pe Domnul meu și nu știu unde l-au pus“. Și aceasta zicând s'a întors înapoi și a văzut pe Iisus stând, dar nu știa că-i Iisus. Zisu-i-a Iisus: „Femeie, ce plângi? Pe cine cauți?“. Iară aceea, socotind că-i grădinarul, a zis către dânsul: „Domnule, de l-ai luat tu, spune-mi unde l-ai pus și eu îl voi lua“. Zis-a ei Iisus: Marie! Iară aceea întorcându-se i-a zis: „Ravvuni“, adică „Învățătorule!““. Zis-a ei Iisus: „Nu te atinge de Mine, căci încă nu M'am suit la Tatăl Meu, ci du-te la frații mei și le spune: Mă sui la Tatăl Meu și Tatăl vostru și la Dumnezeu Meu și Dumnezeul vostru“. Venit-a Maria Magdalena și a spus ucenicilor, că a văzut pe Domnul și acestea i-a spus ei.

Evangelhia IX a Învierii.

Dela Ioan, cap. XX, v. 19-31.

In ziua cea dintâi a săptămânii, seara, uşile casei, unde se aflau ucenicii adunaţi, fiind încuiate de frica ludeilor, a venit Iisus şi a stăut în mijloc şi le-a zis: „Pace vouă!”. Şi aceasta zicând, le-a arătat mâinile şi coasta Sa; şi s’au bucurat ucenicii văzând pe Domnul. Iară Iisus le-a zis iarăşi: „Pace vouă!”. Precum m’a trimis pe Mine Tatăl, vă trimit şi Eu pe voi!”. Şi aceasta zicând, a suflat şi a zis: „Luaţi Duh Sfânt: căroră veţi ierta păcatele, se vor ierta, şi căroră le veţi ţinea, ţinute vor fi”. Iară Toma, unul din cei doisprezece, care se numea Gemene, nu era cu dânşii când a venit Iisus. Deci, ceilalţi ucenici i-au zis: „Am văzut pe Domnul”. Iară el le-a zis: „De nu voi vedea în mâinile Lui semnul cuielor şi de nu voi pune degetul meu în semnul cuielor şi de nu voi pune mâna mea în coasta Lui, nu voi crede”. Iară după opt zile ucenicii Lui erau iarăşi înăuntru şi Toma cu dânşii. Venit-a Iisus, fiind uşile încuiate, şi a stăut în mijloc şi a zis: „Pace vouă!”. Apoi a zis lui Toma: „Adu-ţi degetul încoace şi vezi mâinile Mele; adu-ţi

mâna și o pune în coasta Mea, și nu fii necredincios, ci credincios“. Și a răspuns Toma și a zis către Dânsul: „Domnul meu și Dumnezeuul meu!“. Iară Iisus i-a zis: „Pentru că M'ai văzut, Tomo, ai crezut; fericite de cei ce nu M'au văzut și au crezut“. Făcut-a Iisus și alte multe semne înaintea ucenicilor Săi, care nu sânt scrise în cartea aceasta. Iară acestea s'au scris ca să credeți că Iisus este Hristosul, Fiul lui Dumnezeu, și crezând, viață să aveți în numele Lui.

Evanghelia X a Învierii.

Dela Ioan, cap. XXI, v. 1-14.

In vremea aceea, Iisus s'a arătat iarăși ucenicilor la marea Tiberiadei, și s'a arătat așa: Erau împreună Simon Petru și Toma, care se numește Gemene, Natanail cel din Cana Galileii, fiii lui Zevedeu și alți doi din ucenicii Lui. Zis-a Simon Petru către dânșii: „Mă duc să pescuiesc“. Iară ei au zis: „Mergem și noi cu tine“. Și s'au dus și s'au suit repede în luntre; dar în noaptea aceea n'au prins nimica. Iară când s'a făcut ziuă, Iisus stătea pe mal; însă nu știau ucenicii că este Iisus. Deci, a zis Iisus

către dânșii: „Fiilor, aveți ceva de mâncare?“. Și ei l-au răspuns: „Nu“. Iară El le-a zis: „Aruncați mreaja în partea dreaptă a luntrei și veți afla“. Și au aruncat mreaja și nu puteau să o tragă de mulțimea peștilor. Atunci ucenicul acela pe care-l iubea Iisus, a zis lui Petru: „Domnul este!“ . Și auzind Simon Petru, că este Domnul, și-a pus haina și cingătoarea, căci era gol, și s'a aruncat în mare. Ceilalți ucenici au venit cu luntrea, trăgând mreaja cu peștii, căci nu erau departe de mal, ci ca la două sute de coți. Iar când au ieșit pe uscat, au văzut pâne și jeratec întins, și pe jeratec pește. Zis-a Iisus către dânșii: „Aduceți din peștii ce ați prins acum!“ . Și s'a suit Simon Petru în luntre și a tras la mal mreaja plină cu o sută cincizeci și trei de pești mari, și atâția fiind, nu s'a rupt mreaja. Zis-a Iisus către dânșii: „Veniți de prânziți“. Și nimeni din ucenici nu îndrăznea să-L întrebe: „Cine ești Tu?“, știind că este Domnul. Deci, s'a apropiat Iisus și a luat pâne și le-a dat, asemenea și pește. Aceasta era a treia oară când, se arăta Iisus ucenicilor Săi, după învierea Sa din morți.

Evanghelia XI a Învierii.

Dela Ioan, cap. XXI, v. 15-25.

In vremea aceea, după ce au prânzit, a zis Iisus către Simon Petru: „Simone a lui Iona, mă iubești tu oare mai mult decât aceștia?”. Răspuns-a Petru: „Adevărat, Doamne, Tu știi că Te iubesc“. Și Iisus i-a zis: „Paște mielușei Mei!”. Zis-a lui iarăși a doua oară: „Simone al lui Iona, mă iubești tu oare?”. Răspunsu-i-a Petru: „Adevărat, Doamne, Tu știi că Te iubesc“. Și Iisus i-a zis: „Paște oile Mele!”. Zis-a lui a treia oară: „Simone al lui Iona, mă iubești tu oare?”. Și s'a întristat Petru, că i-a zis a treia oară: „Mă iubești tu oare?”. Și i-a zis: „Doamne, Tu toate le știi, Tu știi că Te iubesc“. Și Iisus i-a zis: „Paște oile Mele!”. Adevărul adevărat îți grăesc: „Când erai mai tânăr, te încingeai singur și te duceau unde voiai; iară dacă vei îmbătrâni, vei întinde mânil tale și altul te va încinge și te va duce unde nu voești“. Iar aceasta a spus-o ca să-i dea a înțelege cu ce moarte va proslăvi Petru pe Dumnezeu. Și zicând aceasta i-a zis: „Urmează-mi!”. Petru însă întorcându-se și văzând venind după dânsul pe ucenicul pe care-l iubea Iisus și care la Cină răzămându-și capul pe

pieptul Lui, întrebase: „Doamne, cine este cel ce are să Te vândă?”. Pe acesta văzându-l Petru, a zis către Iisus: „Doamne, dar acesta ce?”. Iară Iisus i-a zis: „De voi vrea să rămâie acesta până voi veni, ce ai tu? Tu, urmează-Mi!”. Și s'a lățit vorba aceasta între frați, că ucenicul acela nu va muri. Iisus însă nu i-a zis că nu va muri, ci: „De voi vrea să rămâie acesta până voi veni, ce ai tu?”. Acesta este ucenicul, care mărturisește despre aceasta, și a scris acestea: și știm că mărturisirea lui este adevărată. Sânt încă și alte multe câte a făcut Iisus, care de s'ar fi scris cu deamăruntul, mi se pare, că nici în lumea aceasta n'ar fi încăput cărțile ce s'ar fi scris, Amin.

